Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 62 (1312) ♦ Середа, 3 квітня 1996 року ♦ Ціна договірна

Який буде порядок обговорення проекту нової Конституції у Верховній Раді

Ранкове засідання 2 квітня

З питання про внесення до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України та організації підготовки до першого читання проекту Конституції України виступив голова Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи Верховної Ради Володимир Стретович.

А перед цим тривала дискусія про те, відбудуться чи ні 9 квітня парламентські слухання проекту Конституції України. Окремі депутати виступали за таку форму першого опрацювання проекту, інші висловлювалися за повноцінну парламентську процедуру розгляду цього документа. Через нестачу голосів це питання, зрештою, відкладено на майбутнє.

Отож, Володимир Стретович виклав процедуру подальшого проходження проекту Основного Закону України у Верховній Раді, яку було схвалено на засіданні Президії.

Згідно з нею, 17 квітня було пропоновано обговорити проект Конституції на сесійному засіданні Верховної Ради та прийняти його в першому читанні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Доповідь Президента України Леоніда Кучми на сесії Верховної Ради про ключові життєві питання держави читайте в одному з наступних номерів.

Парламентська хроніка

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Питання базування українського флоту є «винятковою компетенцією» України

В Україні «з розумінням» сприйняли рішення Президента РФ Бориса Єльцина про перенесення офіційного візиту до Києва, незважаючи на не раз потверджені терміни.

Як зазначено в заяві МЗС України, переданій агентству «Інтерфакс-Україна» у понеділок увечері, «Україна зі свого боку зробила все можливе для того, щоб наявні у двосторонніх відносинах проблеми і які російська сторона пов'язувала із здійсненням візиту Б. Єльцина, знайшли своє розв'язання».

Українська сторона підтверджує доцільність проведення зустрічі на найвищому рівні найближчим часом і свою готовність прийняти високого російського гостя.

У цьому зв'язку МЗС України наголошує, що «Україна провадить і готова й надалі провадити переговори про умови базування і терміни перебування російського флоту на території України».

Разом з тим, йдеться у заяві, виходячи із заяви прес-секретаря Президента РФ, головною проблемою, що заважає Президенту Єльцину прибути до Києва, є нерозв'язаність окремих питань, пов'язаних з базуванням російської частини Чорноморського флоту.

МЗС України звертає увагу на те, що «питання розташування ВМС України на її території належить виключно до внутрішньої компетенції України як суверенної держави».

«Україна твердо дотримує сочинські угоди щодо Чорноморського флоту, здійснюючи, як і раніше, курс на забезпечення власних національних інтересів». Крім того, зазначає МЗС, «принципово важливі угоди між двома країнами не мають бути пов'язані зі ще не розв'язаними проблемами».

Україна готова прийняти Президента РФ Б. Єльцина у зручний для обох сторін час, говорилося в заяві.

Мир. Праця. Травень. Газ

Згідно з проектом постанови Кабінету міністрів України, який розглядався на засіданні президії уряду з 1-го травня в Україні може бути запроваджено нові, більш економічні норми витрат населенням природного газу на випадок відсутності лічильників.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі в Кабінеті міністрів, необхідність запровадження нових норм споживання газу, які також стимулювали б встановлення споживачами лічильників, підтверджують висновки урядової комісії, яка працювала в ряді областей України, а також реальні витрати з держбюджету.

З 1 січня Мінекономіки України затвердило нові тарифи на природний газ — для населення 11,5 тис. крб. за один куб. м газу для житлових приміщень, у яких нема газових лічильників. Для власників житлових приміщень, які мають газові лічильники, тариф на газ не змінився і становить 6 тис. крб. за один кубометр газу.

У той же час в Україні в березні знизились обсяги понаднормативного використання газу. З початку березня споживачі України витратили майже 350 млн. куб. м газу понад норму, в той час як за січень-лютий в Україні понад норму було спожито 3,1 млрд. куб. м газу.

«Сімку» цікавлять чорнобильські проблеми. Нас — гроші для їх вирішення

Учора в Посольстві Франції в Україні розпочалася зустріч робочих груп України та «великої сімки», на якій обговорюють питання виведення з експлуатації Чорнобильської атомної станції. Українську делегацію очолює міністр охорони навколишнього середовища та ядерної безпеки Юрій Костенко, а групу представників «сімки» — француз Манділ. На зустрічі обговорюють проблеми, які необхідно розв'язати для реалізації домовленостей, досягнутих у підписаному в грудні Меморандумі про закриття ЧАЕС.

Зокрема, буде проаналізовано плани України щодо реструктуризації енергетичного сектора, заходи з економії енергії, українські програми розбудови та модернізації об'єктів неядерної енергетики. Також буде розглянуто проблеми, пов'язані з укриттям над зруйнованим реактором та питання координації комплексу міжнародних програм з ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи.

Збулося те, до чого О. Лукашенко прагнув усім серцем

Учора в Кремлі президенти Росії та Білорусі Борис Єльцин та Олександр Лукашенко підписали Договір про створення Співдружності суверенних держав, який відкриває, на їхню думку, можливості поглибленої інтеграції двох держав за збереження ними суверенітету. «Збулося те, до чого зобов'язувала мене воля виборців, громадян, до чого і сам прагнув усім серцем, — заявив, виступаючи на Соборній площі Кремля, Олександр Лукашенко. — Сьогодні ми з президентом Росії юридично закріпили досягнутий між двома народами найвищий в рамках СНД рівень інтеграції».

Офіційно

ПРО ОСОБЛИВЕ ПАРТНЕРСТВО З НАТО

Напередодні візитів Генерального секретаря НАТО Хав'єра Солана до країн Центральної та Східної Європи, які розпочнуться візитом до Києва, в інтерв'ю представникам засобів масової інформації він зазначив, що НАТО готується встановити з Україною тісні і глибокі двосторонні взаємовідносини. Взаємовідносини, які будуть ширші, ніж «Партнерство заради миру».

Коментуючи на сьогоднішньому брифінгу, на прохання журналістів, перспективи подальшого розвитку співробітництва між Україною та НАТО, начальник управління інформації Міністерства закордонних справ України Юрій Сергеєв підкреслив, що Україна ставить питання про особливе партнерство з Північноатлантичним альянсом. Наша держава зацікавлена у більш гнучкому і широкому механізмі співробітництва з НАТО та країнами — членами цієї організації. Насамперед, мова йде про поглиблення саме політичного діалогу, підкреслив український дипломат.

У рамках НАТО вже активно діє консультативний механізм з Україною на різних рівнях, зазначив далі Юрій Сергеєв. Він поінформував також журналістів, що саме сьогодні проходять консультації на рівні політичних директорів міністерств закордонних справ країн — членів НАТО по формулі «16 + 1». Українську сторону на цих переговорах представляє начальник управління політичного аналізу та планування МЗС України Єгор Харченко. Передбачається широко обмінятися думками з питань континентальної і глобальної безпеки, співробітництва у рамках програми «Партнерство заради миру» тощо.

Україна може претендувати на роль особливого партнера НАТО з огляду на своє важливе геополітичне місце, великий демографічний і економічний потенціал. Крім того, Україна у даному регіоні, за визнанням світового і європейського товариства, є балансуючим фактором, додав Юрій Сергеєв.

Було підкреслено, що у контексті розбудови співробітництва з Північноатлантичним альянсом, Росія ставить питання таким же чином, тобто на засадах особливого партнерства.

Укрінформ.

ВІТАЄМО!

За значний особистий внесок у розвиток народногосподарського комплексу і соціальної сфери області Президент України нагородив своєю Почесною відзнакою голову Полтавської обласної державної адміністрації ЗАЛУДЯКА Миколу Івановича.

Великому князеві

Кабінет міністрів України прийняв рішення про спорудження у Києві пам'ятника видатному діячеві Київської Русі, великому князю Київському Ярославу Мудрому.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у прес-службі Кабміну, виготовлення проекту пам'ятника доручено Міністерству культури і мистецтв та Київській держадміністрації. Участь у спорудженні пам'ятника візьме також Фонд сприяння розвитку мистецтв України.

Пленум Верховного Суду України

Незалежну судову владу, що є однією з основних ознак правової держави, у нас ще не створено. Це констатував пленум Верховного суду України, який відбувся 29 березня ц.р. під головуванням голови Верховного суду Віталія Бойко. Нормативні акти, що встановлюють, гарантують і забезпечують незалежність суддів, належним чином не виконуються, зазначалося на пленумі. Непоодинокими є факти втручання у діяльність судів з боку представників законодавчої і виконавчої влади. Почастішали випадки нападів на суддів, тиску на них шляхом погроз і шантажу. Пленум підкреслив: проголошену незалежність судової влади повинна гарантувати, забезпечувати і оберігати держава. Водночас утвердженню в країні справжньої незалежної судової влади має слугувати і правильне застосування судами чинного законодавства, спрямованого на забезпечення цієї правової норми.

Пленум Верховного Суду обговорив також практику розгляду цивільних справ щодо захисту прав споживачів та кримінальних справ про виготовлення або збут підроблених грошей чи цінних паперів. З розглянутих питань були прийняті відповідні постанови.

Прес-служба Верховного Суду України

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

1 квітня відбулося чергове засідання Президії, яке вів Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Серйозну дискусію викликало питання про внесення до порядку денного пленарних засідань та організацію підготовки до першого читання проекту Конституції України. Було обговорено проект Постанови, внесений народними депутатами, головами комісій Володимиром Буткевичем, Олександром Стешенком та Володимиром Стретовичем, і проект Постанови, запропонований кількома фракціями і групами Верховної Ради. Висловлювалися різні думки і погляди, однак жоден з цих проектів не одержав підтримки в первинному варіанті. Тому вироблено в цілому прийнятний для членів Президії проект Постанови.

У підсумку внесено на Верховну Раду проект Постанови, яким передбачається, зокрема, розгляд в першому читанні проекту Конституції 17 квітня цього року.

Чимало зауважень викликав проект Закону про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу України. Президія доручила профільній комісії доопрацювати законопроект, провести по ньому парламентське слухання і після того внести на розгляд п'ятої сесії.

Активно обговорювався проект Концепції і основних напрямків морської політики України, поданий Кабінетом Міністрів. Його винесено на розгляд пленарних засідань і водночас рекомендовано доопрацювати відповідно до вимог постанови Президії Верховної Ради про затвердження Положення про порядок роботи з проектами законодавчих актів та матеріалами, що містять законодавчі пропозиції та Регламенту Верховної Ради.

Ще ряд питань винесено на пленарні засідання. Це проект Закону України про внесення доповнень до Декрету Кабінету Міністрів від 26 грудня 1992 року «Про податок на добавлену вартість», проект Закону про приєднання України до Конвенції 1979 року про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі.

Розглянуто порядок денний пленарних засідань 2—5 квітня, зміни до плану проведення сесій у квітні ц.р.

Прес-служба Верховної Ради України.

Небезконфліктно, але продуктивно

МАЙЖЕ три години тривала дискусія на засіданні Президії Верховної Ради України під час обговорення питання про внесення до порядку денного пленарних засідань та організацію підготовки до першого читання проекту нової Конституції України.

Про неоднозначні підходи до розв'язання даної проблеми свідчить хоча б те, що на розгляд членів Президії було запропоновано два проекти Постанови. Перший, підготовлений та внесений народними депутатами, головами комісій Верховної Ради України Олександром Стешенком, Володимиром Буткевичем і Володимиром Стретовичем, та другий, запропонований кількома фракціями і групами Верховної Ради України. Та оскільки кожен намагався відстояти саме свій варіант проекту Постанови, дискусія часом переходила межі толерантності та конструктивізму. Зокрема, перший гострий момент виник, коли представник групи «Реформи» Сергій Соболєв почав вимагати пояснень, чому членам Президії не роздано проект документа, підготовлений кількома фракціями і групами парламенту. Не дуже витримано і тактовно повели себе у свою чергу опоненти — прихильники першого проекту Постанови. Як наслідок, жоден з проектів запропонованих законопроектів не набрав необхідної кількості голосів. Після тривалого обговорення, внесення змін і доповнень Верховній Раді України буде запропоновано проект Постанови, одним із головних пунктів якої є розгляд у першому читанні проекту нової Конституції України на пленарному засіданні 17 квітня цього року.

Розгляду наступного питання «Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до Земельного Кодексу України», судячи з усього, передувала значна підготовча робота. Крім того, що його опрацьовували в комісіях Верховної Ради, законопроект було надіслано також на місця, зокрема в обласні Ради народних депутатів. Зауваження і пропозиції від них враховано і внесено до порівняльної таблиці проекту закону. Однак цього разу пролунало чимало зауважень, внесено зміни і доповнення до запропонованого документа. Тому цій комісії дано доручення доопрацювати законопроект і після проведення щодо нього парламентських слухань, внести на розгляд сесії.

Гостре несприйняття Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку викликав проект Концепції і основних напрямів морської політики України, розроблений Кабінетом міністрів України. На думку народних депутатів, а також фахівців-експертів з даного питання, проект концепції має декларативний характер і без доопрацювання не може розглядатися парламентом. Окрім того, законопроект подано з порушенням Регламенту Верховної Ради України та Постанови Президії щодо порядку роботи з проектами законів.

Президія розглянула та прийняла рішення стосовно інших питань, які будуть внесені на обговорення Верховної Ради. І хоча засідання проходило бурхливо, проте скрупульозність та виваженість під час прийняття тих чи інших рішень сприятимуть їх успішному розгляду на пленарних засіданнях.

Василь ТУГЛУК.

Парламентська хроніка

Який буде порядок обговорення проекту нової Конституції у Верховній Раді

(Початок на 1-й стор.).

Для узгодження окремих її положень, роботи над депутатськими зауваженнями і пропозиціями пропоновано створити тимчасову спеціальну (узгоджувальну) комісію, до складу якої мають увійти представники всіх фракцій і депутатських груп на пропорційній основі.

Закінчити усю роботу над проектом Основного Закону України і прийняти нову Конституцію, за словами В.Стретовича, заплановано на кінець травня — початок червня нинішнього року.

Це, так би мовити, оптимальний варіант. Зрештою, він єдиний, оскільки, нагадав доповідач, практично всі народні депутати у своїх передвиборчих програмах пообіцяли виборцям обов'язково прийняти цей доленосний документ. Адже, зауважили окремі депутати, в разі неприйняття його, доведеться проводити Всеукраїнський референдум.

Обговорення цієї доповіді й прийняття рішення було перенесено на вечірнє засідання, оскільки після перерви розпочалося слухання щорічної доповіді Президента України.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З ЕТИЧНИХ МІРКУВАНЬ

Упродовж останніх місяців найгострішою проблемою в державі залишається невиплата заробітної плати і соціальних виплат населенню. Усвідомлюючи причини вкрай тяжкої ситуації, вважаю за неприпустиме залишати людей з грудня 1995 року без чи не єдиного джерела існування. Звернення до мене вчителів, медичних працівників, службовців, пенсіонерів, студентів, науковців, інших категорій громадян Чернівецької області свідчать про критичну ситуацію в суспільстві. Обіцяні Міністерством фінансів виплати, повернення боргів сільськогосподарським товаровиробникам зволікаються. Наприкінці минулого року я звернувся у Верховній Раді України до уряду і депутатів з пропозицією не виплачувати зарплату членам уряду, депутатам, високим посадовим особам доти, доки немає конкретики у розв'язанні проблеми заробітної плати у державі. З цього приводу неодноразово виступав на Президії ВР. У січні-березні тричі робив запит Прем'єр-міністру. Проте всі намагання поки що марні. На цьому фоні окремі депутати стараються популістськими заявами заробити дешевий авторитет «люблячи народ». Маю на увазі і заяву, зініційовану Н. Вітренко, В. Марченком, П. Симоненком, окремими депутатами правоцентристських сил. Хотілося б запитати того самого Марченка В. та інших, чому, «дбаючи» про народ, приватизовано київські квартири, «за так» придбано у Верховній Раді автомобілі, чому сьогодні краще службове житло отримали лідери комуністичної і соціалістичної партій, чому частина депутатів і посадових осіб активно співпрацюють з комерційними структурами, чому пропонується в черговий раз розглядати питання зарплати на Верховній Раді, не відмовляючись від підвищеної платні і т.ін.

Вважаю, що Постанова Кабінету міністрів від 25.12.95 р. № 1043 про підвищення окладів посадовим особам є передчасна. Зваживши на ситуацію, знаючи, що таким чином не розв'язуються державні проблеми, все ж виходячи з етичних міркувань, як депутат на цей кризовий період відмовляюся від заробітної плати і передаю її у виборчий округ для допомоги людям. Якщо триватиме і далі таке ставлення до громадян, подаватиметься неправдива інформація, вимагатиму притягнення до відповідальності державних посадових осіб, ініціюватиму розпуск парламенту, складу свої депутатські повноваження, щоб до органів влади прийшли відповідальні і сумлінні політики, які не блокуватимуть реформи, приймуть Конституцію України, не пропонуватимуть українському народу «білоруський» варіант.

Георгій ФІЛІПЧУК,
голова Комісії ВР України з питань екологічної політики, член Президії Верховної Ради України.

Опт — конкурент потрібний

Точка зору

Те, що мудро чинить той, хто дотримується золотої середини, загальновідомо. Та, хоча істина ця відома з давніх-давен, схоже, що наші недалекоглядні співвітчизники її ніяк не засвоять. І раз у раз кидаються з крайності у крайність. Згадаймо, приміром, не таку давню нещадну війну з пияцтвом та алкоголізмом. Спершу поголовна боротьба без винятків і компромісів, що супроводжувалася демонтажем обладнання, зупиненням підприємств, вирубанням величезної цінності виноградних плантацій, створюваних протягом десятиріч. А потім цілковита вседозволеність, аж до запровадження на кожній садибі самогонних апаратів і публікації інструкцій щодо максимального підвищення їх продуктивності.

Життя засвідчило абсурдність не тільки цього, а й багатьох інших такого роду замірів. Однак їхній крах, на жаль, так і не стає уроком. І ми знову з упертістю, гідною кращого застосування, припускаємося нових помилок. Чи давно, скажімо, поширювано не піддавану обговоренню думку про те, що лише державна торгівля — то справжня торгівля, а решта — все спекуляція і походить від лукавого. Бідолашні бабусі-квіткарки, либонь, і досі здригаються, пригадуючи, як, бувало, забачивши міліціонера, не знали, в яку щілину забитися. А погляньте-но на державні магазини сьогодні. Більшість із них — це вбогий, бідний асортимент товарів і непомірно високі ціни. Натомість, приміром, стихійні ринки розквітли таким пишним цвітом, що не тільки іноземці, котрі перебувають у нас недовго, а й наші громадяни ладні повірити, що ми — чи не найбільш торгова нація у світі.

На перший погляд, поява такої кількості посередників між виробником і покупцем — а саме ними є продавці на стихійних ринках — вигідна як для покупців, так і для суспільства в цілому. Однак реальною ця вигода стала б тоді, коли б діяльність таких посередників разом зі зростанням товарообігу вела до збільшення кількості продуктів вітчизняного виробництва. Та сприяти цьому вони не можуть через обставини, що склалися. Бо все тут, як у сполучених посудинах. Різкий приплив людей у торгову сферу, природно, спричинив їх відплив із промислових підприємств, що призвело до падіння випуску продукції. Оскільки ж нині навіть нашим вітчизняним імпортерам (погодьтеся, цікаве словосполучення) немає ліку, то й те, що вони завозять, потіснило вироблюване у нас на задвірки.

Результат? Про нього з вельми серйозним занепокоєнням заявляє багато хто з учених: досі не вдалося припинити тривожну тенденцію скорочення насиченості ринку вітчизняними товарами. Більше того, дедалі наочнішим стає дисбаланс між їх випуском і товарооборотом. Коли ще два роки тому останній поступався першому, то сьогодні вони помінялися місцями. З огляду на те, що чимала частина товарооборотy перемістилася на «товчки», висновок напрошується сам собою: замість однієї монополії — державної торгівлі — ми одержали іншу — стихійно-ринкову.

Монополія взагалі, і в торгівлі зокрема, далеко не безневинна. А пущена на самоплив — у багато разів небезпечніша. І річ не тільки у диктаті цін. Лихо ще й у тому, що ринок у результаті завалено неякісними вітчизняними та імпортними товарами. Оскільки більшість населення вдалася до торгівлі вимушено, намагаючись вижити за будь-що-будь, продукцію також збувають за всяку ціну. Нині «з рук» можна купити практично все: ікру чорну й червону, будь-якого сорту ковбасу і сир, оселедці, шпроти, інші рибні консерви.

Яким шляхом у приватників опинилося все те, що становило предмет монопольної торгівлі держави? Невже остаточно перемогла приватизація і вони стали власниками підприємств харчової й переробної промисловості? Скільки часу, минуло після випуску «свіжих» «Марсів», «Баунті», «Диролів»? У якому зарубіжжі навчилися наші вмільці торгувати продуктами з розстелених на асфальті й на курних дорогах газет? А ми дивуємося: чому це покупці труяться, хворіють, а чи й відходять на той світ? Недавній приклад. Мій знайомий придбав на 8 Березня пляшку імпортної горілки у комерційному кіоску. Результат? Після вживання у хлопця впав зір і він лежить у лікарні, почалися перебої в роботі нирок.

Який же висновок? Посилити контроль за стихійними ринками з боку держави? Так, захід цей, необхідний за всіх форм торгівлі, дасть певний наслідок і в цьому випадку. Принаймні у серйозно покараних порушників поменшає бажання обдурювати клієнтів. Та досягти бажаного ефекту він навряд чи дозволить. Щоб устежити за такою кількістю порушників, не вистачає контролерів. Та й взагалі заборонами мало чого досягнеш.

А от цивілізованим шляхом проблему цілком можливо розв'язати. Як? Хочемо ми того чи ні, але у стихійного ринку має з'явитися сильний конкурент в особі доведеної до нинішнього стану державою... державної торгівлі. Адже чому в занепаді нині державні магазини? Через ті умови, в які поставив їх нинішній ринок. Нестримне зростання цін, некерована інфляція призвели до того, що оборотні кошти торговельних підприємств протягом чотирьох років скоротилися на 40 (!) відсотків. Як наслідок, середні, а поготів невеликі магазини втратили можливість виходити на прямі зв'язки з виробниками, і коли не закриваються, то, щоб хоч якось утриматись на плаву, здають свої торгові площі в оренду або перепрофілюються.

То про який цивілізований шлях виходу з такого становища згадувалося вище? Про нього неодноразово заявляв під час поїздок країною Президент України Леонід Кучма. Йдеться про те, щоб посередником між виробниками і споживачами стали оптові бази і оптові ринки. Щоправда, і тут ми вже встигли наламати дров. Багато які оптові бази перетворилися, по суті, на склади для зберігання імпортної продукції, їх здають у суборенду на правах агентства, консигнації, договорів комісії тощо.

Хоча є приклади й інакшого, дбайливого, справді господарського підходу до використання такого ефективного засобу, як торговельний опт. Як позитивний приклад можна назвати АТ «Хмельницькбакалія», СП «Дункан-Київ», оптовий лівобережний ринок «Еланда» в Києві. В «Еланді», приміром, кожен клієнт у будь-який момент у будь-якій кількості може придбати потрібні продукти. М'ясо, рибні продукти й консерви, цукор, борошно, масло. А також всілякі консервовані кондитерські вироби, алкогольні й безалкогольні напої, тютюнові вироби. І, звичайно ж, широкий асортимент чаю і кави. Про останні види продукції, як про щось само собою зрозуміле, кажуть тому, що для цієї фірми вони традиційні. З них вона починала свою діяльність і завдяки ним стала широко відома в Україні. Хоча, якщо відверто, старт успіху аж ніяк не обіцяв.

Річ у тім, що за багато років експортери чаю й кави до колишнього Союзу звикли: в його республіках і, звичайно ж, в Україні беруть беззастережно все пропоноване. Звідси нинішня безцеремонність, особливо стосовно «човників». Цим і пояснюється наше ринкове багатство того ж таки чаю в пачках з дивовижно гарними етикетками, в яких замість рекламованого напою розфасовано чайний пил з домішками фольги й паперу. Як мені розповідали, такий «експеримент» зарубіжні партнери спробували провести і з «Еландою». Та нічого не вийшло. Фірма категорично відмовилася від таких контрактів і уклала угоди з найвідомішими у світі постачальниками чайної продукції. Тому й реалізує нині вона на українському ринку понад 150 видів імпортного чаю і 10 сортів власного виробництва. Звичайними для покупців стали напої не тільки виготовлені спільно з житомирянами, а й завезені з Індії, Китаю, Судану, Єгипту, країн Європи й Латинської Америки.

Свій досвід роботи з чаєм вони вирішили поширити на торгівлю іншими продуктами харчування, створивши оптовий продовольчий ринок. Перший етап задуму вже здійснено. Тисячу квадратних метрів площ обладнано холодильними установками, створено складські приміщення. На черзі — завершення спорудження дрібнооптового ринку за європейськими стандартами. Фахівці твердять: цей ринок може забезпечити продуктами всі лівобережні райони столиці України.

Як бачимо, йдеться лише про один оптовий ринок. А коли їх будуть десятки, сотні по всій Україні? Чи не стануть вони тією золотою серединою, якої ми так вперто уникаємо під час розв'язання нагальних проблем? Чи то проблема торгівлі продуктами харчування не є такою?

Леонід БРОВЧЕНКО.

Будемо з м'ясом, молоком та ще й з... інститутом

На Волині увінчалася успіхом двадцятирічна праця науковців, спеціалістів тваринництва, господарників з виведення нової м'ясної породи великої рогатої худоби.

Тварини мають високу енергію росту, невибагливі до кормів, стійкі до різних захворювань, маса тіла в них нарощується за рахунок м'язевої тканини, а не жиру. Яловичина відзначається ніжними смаковими якостями.

У Ковельському племооб'єднанні сьогодні на утриманні — 24 голови биків-плідників волинської м'ясної породи, 10 з яких важать по тонні й більше (на знімку). На них любо подивитися. Низкорослі, широкогруді, з округлими ребрами, рівною спиною, що виповнена мускулатурою.

— Оце і є виведена нами нова м'ясна порода Волині, — з гордістю каже директор Микола Духницький. — Тварини перспективні у світовому генофонді м'ясних порід.

На розведенні їх спеціалізується колгосп «Україна» Ковельського району. Торік тут на 100 гектарів сільгоспугідь виробили по 965 центнерів молока і 130 центнерів м'яса. Показник — один з найкращих в області.

Під час мого перебування в господарстві на фермі № 2, що в селі Вахові, на свіжому повітрі безприв'язно гуляли майже 400 теличок дворічного віку. Цього року планують взяти ще 60 голів нової м'ясної породи. А з 1997 року в господарстві додаватиметься по 100 голів, щоб до 2000 року вся велика рогата худоба відповідала стандартам волинської м'ясної породи.

А буде м'ясо, буде молоко, будуть і добрі гроші. Торік продали 26 голів теличок нової породи, за кожну взяли по 50 мільйонів карбованців і більше.

На фермі державного сільськогосподарського підприємства «Турія» утримується сьогодні 600 голів великої рогатої худоби нової м'ясної породи. Племінний молодняк тут уже кілька років продають господарствам області, та ще 500 голів поставлено на відгодівлю.

Але найкращих результатів з розведення худоби м'ясного напряму домоглися тваринники племзаводу «Зоря». Середня здавальна вага однієї голови молодняка великої рогатої худоби становить 480—540 кілограмів. У господарстві ведеться робота з шести лініями биків, створено 24 родини. Кращі родини налічують від 7 до 15 корів. Господарство реалізує за рік 110—120 бичків та понад 200 племінних телиць. І весь молодняк — класу еліта та еліта-рекорд.

Голова Ковельської районної держадміністрації Віталій Карп'юк вважає, що район може розвиватися й багатіти лише завдяки тваринницькій продукції, зокрема розвитку нової галузі — спеціалізованого м'ясного скотарства.

Ковельський район Волині має сприятливі природнокліматичні умови для вирощування дешевих кормів. Протягом 7 місяців є можливість утримувати м'ясне поголів'я худоби на природних угіддях, де середньодобовий приріст живої ваги становить 800—1000 грамів.

У районі з 30 колективних сільськогосподарських підприємств 25 вже стали на шлях вирощування худоби м'ясних порід.

Волинську м'ясну породу вже знають у багатьох областях України, Білорусі, виявляють до неї цікавість поляки, канадці, німці. Думаючи про майбутнє тваринницької галузі, про розвиток м'ясного скотарства в Україні, ковельці порушили питання про створення інституту луківництва і м'ясного скотарства. В цьому їх підтримує Українська Академія аграрних наук.

За словами голови Волинської обласної держадміністрації Бориса Климчука, питання обговорювали під час зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою і Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком.

Пропозиція про створення інституту на базі Ковельського науково-виробничого об'єднання «Трави» знайшла підтримку. Мало того, Прем'єр-міністр дав доручення фінансистам зі свого боку всіляко сприяти цьому. На перших порах потрібно лише 100 млрд. карбованців.

На Ковельщині нині працюють 139 спеціалістів-біологів, є відповідне приміщення, де можуть розміститися наукові лабораторії для комплексного розв'язання проблем кормовиробництва, тваринництва, охорони навколишнього середовища. А найголовніше те, що господарства області мають великий практичний досвід у розведенні худоби м'ясного напряму.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Військо

Один офіцер на двох солдат. Нормально?

З *А ЧИСЕЛЬНІСТЮ офіцерського складу жодна армія світу не може зрівнятися з молодими Збройними силами України.*

За словами керівника військового відомства Валерія Шмарова, у нас досить цікаве співвідношення між офіцерським і рядовим складом: двома солдатами командує один офіцер.

Однією з причин такого становища є значна кількість військових училищ (донедавна їх налічувалося 34). Два роки тому вони випускали 12 тисяч офіцерів. Нині цифра зменшена рівно вдвічі. Однак, за словами В.Шмарова, коли наші кадровики і командувачі округів ще раз порахують і розглянуть перспективи розвитку Збройних сил, то ми побачимо, що і ця кількість завелика.

Диспропорція вийшла й у родах військ. Тут за чисельністю пріоритети чомусь віддано зв'язківцям: на кожного офіцера, за словами В. Шмарова, припадає приблизно по одному зв'язківцю. Численні авіація і протиповітряна оборона. А ось матінка-піхота (сухопутні війська) займає у загальній кількості тільки 13 відсотків.

Наведені факти дають підставу стверджувати: Збройні сили молодої держави поки що не є конструктивно створеною структурою. Вони не що інше, як залишки військ Радянської Армії. Вихід із ситуації військове відомство бачить у реформуванні Збройних сил України. Таку реформу, що проходитиме у три етапи, намічено закінчити 2010 року.

Віктор ПЕТРОВ.

Вінницька область.

Практичні поради

Що робити, коли телефонує... терорист?

З *А ДЕЯКИМИ даними, за два останніх роки в Україні було вбито 15 і поранено 19 представників влади та громадсько-політичних діячів. Здебільшого, політичні мотиви переплітаються з комерційними. А все разом набирало кримінального забарвлення.*

Проте, як засвідчила статистика, навіть якщо ви не належите до відомих політичних діячів, великих чиновників чи комерсантів — ризик виявитися об'єктом для терориста реальний. Наприклад, траплялися дні, коли одночасно у 5—6 столичних школах лунали анонімні дзвінки про закладену бомбу.

Але ніхто не знає, з чийого телефону пролунає наступний дзвінок і наскільки він буде реальний.

Отже, що робити, коли телефон усе ж задзвонив, і повідомили, що у вашому офісі (організації, школі, магазині, квартирі...) закладено бомбу?

От що радять робити в таких випадках один з відповідальних за розробку українського законопроекту про боротьбу з тероризмом народний депутат України Михайло Ратушний та головний консультант парламентської Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією кандидат юридичних наук Микола Мельник:

— Перше золоте правило: поставтеся до дзвінка серйозно.

Друге: зафіксуйте телефонну розмову. Бажано на такий випадок завжди тримати під рукою якийсь записуючий пристрій: диктофон чи магнітофон. У крайньому випадку, дослівно запам'ятайте бесіду, зважте характерні деталі: особливості голосу, інтонації, лексикону тощо. Спробуйте записати це все.

Третє. Якщо при цьому справді висувають вимоги — краще погоджуйтеся. Тільки спробуйте «потягнути» час, щоб його виграти. І навіть — поставте альтернативні вимоги чи умови. Наприклад, якщо вимагають грошей — торгуйтеся щодо суми, виду й номіналу банкнот, форми — готівка чи безготівка тощо.

Четверте. Терміново евакуюйте з приміщення, у якому «бомба», людей та найбільші матеріальні цінності.

П'яте. Зателефонуйте до міліції. Навіть, якщо терорист настійно не рекомендував цього робити. Йому пообіцяйте, а самі — дзвоніть!

А далі — чекайте міліцію. Бо пошуки бомби й терориста — обов'язок правоохоронних органів.

Зауважу, що наведені рекомендації потрібно виконувати негайно і паралельно. І не варто шукати вибуховий пристрій самотужки.

Не варто також виявляти надмірну скромність та сором'язливість: може, й справді, тривога даремна?.. Згідно зі статтею 15 Кримінального кодексу України, ви маєте право захищатися. А правоохоронні органи зобов'язані захистити вас і попередити можливий злочин.

Людмила НІКОЛАЙЧУК.

Кримінал

«Грузчик», «леді» й «Інтерброкер»

Грузчик. Так у відповідних колах іменували Олександра Сєрова, одного з кримінальних авторитетів Одеси. За гратами він уперше опинився ще 16-річним, у місцях позбавлення волі провів загалом 22 роки. В році 1971-у його засудили було до найвищої міри покарання, але потім замінили смертну кару 15 роками в'язниці. Вийшовши на волю, О.Сєров, за оперативними даними відповідних органів, зібрав злочинну групу й почав здійснювати напади на громадян, підприємства й організації. Нові можливості для «спеціалізації» банди відкрив розвиток приватного бізнесу й поява різних СП. Новоявленим бізнесменам далеко не в миролюбній формі пропонувалося «обмінювати» нажиті «зелені» на свою безпеку й життя. Суми вимагали кругленькі, з багатьма нулями.

І ось настав день, точніше — ніч, коли працівники карного розшуку управління МВС та управління СБУ в Одеській області вирішили покласти край діянням Грузчика та його компанії. О.Сєрова взяли перед ранком. А загалом у ту ніч працівники правоохоронних органів провели 30 обшуків, вилучили багато одиниць зброї, близько двох кілограмів ювелірних виробів із золота, 18 тисяч доларів США. Затримали, звісно, і членів банди Сєрова.

В день, коли центр громадських зв'язків УМВС України в Одеській області якраз розповсюдив офіційне повідомлення про затримання банди Сєрова, сталося ще дві події, про які люди гомонять навіть більше ніж про описану вище.

Серед білого дня біля адміністративного будинку акціонерного підприємства «Іллічівськзовнішторанс» з автоматичної зброї було смертельно поранено сорокарічного президента однієї з одеських фірм. Стріляла (нове, здається, в практиці тутешніх кілерів) жінка, яка одразу ж зникла на автомобілі «Форд» червоного кольору. Втім, прикмета для подальших розшуків, мабуть, уже зайва, бо цей автомобіль невдовзі виявили покинутим в Іллічівську. Без «леді», зрозуміло, яку тепер розшукують.

А наприкінці того ж дня стався сильний вибух у приміщенні офісу одеського морського агентства «Інтерброкер», розташованого в самому центрі міста. В результаті дуже постраждали саме приміщення, меблі, оргтехніка. Дісталося й людям: із струсом мозку й пораненнями відправлено до лікарні головного бухгалтера фірми, а її президент, відомий в Одесі бізнесмен та громадський діяч Віталій Оплачко, дістав тяжку контузію.

Мимоволі згадалася цифра з кримінальної статистики: торік в області скоєно 12 убивств на замовлення. А ось судових процесів за ними щось досі не чути.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Фото Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Кордон

Андрій КУЧЕРОВ,
прес-служба Прикордонних військ України

«НЕОПЛАН-2»,

або Чому нелегали так люблять КПП «Ягодин-авто»

Прес-служба Прикордонних військ вже повідомляла засоби масової інформації про затримання на КПП "Ягодин-авто" 13 нелегальних мігрантів, які намагалися потрапити за кордон, сховавшись у грецькому автобусі «Неоплан».

Не встигли прикордонники розібратися з цими афганцями, як до них приєдналися ще 14 іноземців. Затримані індуси та шріланкійці теж ховалися в різних частинах автобуса «Неоплан». Але на відміну від попереднього випадку ці нелегали не мали ніяких документів.

На територію пропускного пункту знову заїхав туристичний автобус «Неоплан». Маючи деякий досвід з перевірки грецького транспорту, прикордонний наряд вирішив більш досконально провести його огляд. І не помилився. У спеціально облаштованих схованках прикордонники виявили 15 громадян Індії. Лише у трьох були закордонні паспорти, за якими вони три тижні тому прибули в Україну.

Заслуговують на увагу такі факти. Грецькі автобуси, які перетинали кордон з боку Польщі, їхали нібито за туристами, але поверталися порожні. До того ж, весь затриманий транспорт — приватний і належить водіям, котрі сиділи за кермом. По-друге, прикордонники відзначають професіоналізм в облаштуванні сховищ, що говорить про те, що працювали не новачки. По-третє, майже всі затримані нелегали не мали при собі ніяких документів. Не виключено, що вони довгий час незаконно проживали в Україні. А ті, хто мав документи, чомусь вирішили повертатися нелегальним шляхом.

Прикордонники поклали край діяльності ще одного каналу нелегальної міграції.

Після потопу прийшли злодії

Ще одне нещастя впало на долю Луганського педагогічного інституту, бібліотеку якого взимку після прориву системи водоопалення затопило, внаслідок чого було пошкоджено 300 тисяч книг. Тепер значну шкоду вузу завдали злодії — вночі вони побували в археологічному музеї і винесли з нього багато творів матеріальної і духовної культури наших предків...

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Підірвали чи підірвались?

Вибух стався в нашому мікрорайоні й порушив спокій багатьох мешканців. «Москвич-2140» став купою заліза, майже нічого не залишилось від одного з пасажирів. За словами очевидців, у салоні перебувало ще кілька чоловік. Але вони з місця трагедії (чи злочину) зникли. Експерти встановили особу потерпілого — мешканця сусіднього з обласним центром смт.Перечин. Затримано й одного з пасажирів злощасного «Москвича»—ужгородця, котрий під час вибуху одержав серйозні травми. На думку фахівців, найбільш вірогідною є версія про самопідрив. Але в такому разі, кому готували «пекельну машину»?

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Полковник хабара не взяв, але...

Наприкінці минулого року Хмельницьким міським управлінням міліції було затримано на речовому ринку добре організовану, мобільну і озброєну групу рекетирів. Як кажуть, спіймали на гарячому. Як і годиться в таких випадках, відважних «збирачів податків» заховали за грати і розпочали слідство.

Але ж «нові українці» добре знали, що хтось із них може за час слідства і показати пальцем на господаря. Цього вкрай не хотілося. Склали план: витягти на волю хлопців з «підпискою про невиїзд» і переправити у якесь зарубіжжя. А для того, аби витягнути із слідчого «підписку», приготували 5000 доларів. Знайшли і комерсанта Віктора К., який добре та впевнено себе почував і серед третьої, і серед п'ятої влади, — й відрядили до начальника міського управління міліції. Однак новопризначений полковник Петро Сарела хабара не взяв, але і не випустив з кабінету хабародавця. Належно оформивши факт провокації хабара, направив ходака в помешкання, де ходять під конвоєм. Сильні світу цього ще не склали зброю. А може, хтось і не погребує доларами. Тільки вже не п'ятьма тисячами?

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

У турків коротка пам'ять, але велика тяга до браконьєрства

Приблизно рік тому в економічній зоні України в районі острова Зміїний затримано турецьку шхуну «Кептен-1», що займалася контрабандним промислом калкана, особливо виду камбали, лов якої заборонено.Шхуна підкорилася вимогам прикордонників тільки після попереджувальних пострілів. Прикордонний корабель відконвоював судно до Севастополя. Звідси за проханням турецького уряду, який пообіцяв виплатити штраф, порушників відпустили.

А нещодавно в районі острова Зміїний сторожовий катер затримав турецьке судно «Баба-Юсуп». Оглядова група виявила на судні морську сіть та трал, 3 білуги, 100 калканів, 12 катранів і 6 скатів. Командир шхуни відмовився підписувати протокол і заперечив свою причетність до браконьєрства. Затримане судно конвоюється до Севастополя, де розглядом цієї справи займуться компетентні органи.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

Про мистецтво не наступати на граблі

У СЕРЕДИНІ березня в центрі Риги, біля посольства України, люди, які стояли в пікетах, демонструючи приголомшеній публіці плакати, що вимагали не впроваджувати візовий режим для негромадян Латвії. Протягом десяти днів тривав збір підписів під зверненням до Президента України з таким самим проханням.

Негромадяни Латвії (а таких серед українців близько 94 відсотків) мають порівняно з громадянами більш як 60 обмежень у правах. І серед них — більш як 20 «заборон на професії». Зайве, мабуть, пояснювати, як це позначається на їхньому добробуті. Одне рятувало: за рішенням урядів Росії, Білорусі та України вони могли їздити до цих країн без віз.

І ось Україна першою вирішила урівняти у правах негромадян і громадян. Виходить, що громадяни України та Латвії мають оформлювати візи для поїздок, а негромадяни Латвії перебувають в цьому конкретному випадку в більш привілейованому становищі. Тимчасовий повірений у справах України в Латвії Володимир Чорний теж з гіркотою констатував, що українці, які не мають жодної історичної провини перед латиським народом, опинилися мало не в найгіршому стані.

У лютому в деяких українських газетах опублікували відкритий лист Президентові України Леоніду Кучмі 14-ти активістів українських організацій Латвії з проханням не змінювати існуючий порядок в'їзду негромадян до України і домогтися скасування поїздок до Латвії за візами українських дітей і пенсіонерів. Про готовність України до безвізового режиму заявив у травні на зустрічі з українцями в Ризі й сам Президент. Але далі слів справа не пішла.

І коли наприкінці лютого Посольство України в Латвії опублікувало повідомлення про запровадження з 15 березня віз, то обуренню людей не було меж. За цих умов їм не змогли пояснити головного: навіщо це робиться? Постійно звучало: «Закон є закон», а в одному з інтерв'ю В. Чорний навів «останній аргумент»: «Україна, як і будь-яка держава, має право захищати себе і свої інтереси».

А від кого захищає себе і дружню Латвію ненька-Україна? І чи слід захищати батьківщину від її синів і дочок, багато з яких до Латвії послала свого часу УРСР? Адже Україна — правонаступниця УРСР. Тож чиї інтереси захищаються? Народу України? Української діаспори, про потреби якої так часто й розчулено говорять і пишуть? Чи урядовців? Жоден з них, до речі, не зміг відповісти, чи були правопорушення у тих латвійців, які в'їхали до України без віз?

У день передбачуваного запровадження віз я зустрівся з завідувачем відділу аналізу, планування і організації роботи консульської служби МЗС України Олександром Міщенком. Він заявив, що запровадження віз для негромадян відкладали на листопад, а питання про скасування віз для в'їзду до Латвії українських дітей і пенсіонерів поки що не розглядалося.

Коментуючи ситуацію, О. Міщенко сказав:

— Акції, що проводилися в Ризі, не сприяли іміджу нашої країни за кордоном. Не годиться сваритися українцям, чи не краще знаходити варіанти вирішення питань за згодою і з доброї волі.

З цим не можна не погодитися. Але слід додати ще одне:

— А хто винний у зміні іміджу України?

Хто добере ключ до Кавказу?

ЗАРАЗ уже не має значення, хто першим кинув сірника на Кавказі. Очевидно одне: якщо не загасити пожежу конфліктів — вона може знищити на своєму шляху все. За це взявся колись Президент Грузії Едуард Шеварднадзе, проте, головну передвиборну обіцянку — встановлення миру в країні — йому поки що, на жаль, не вдається виконати... Чогось бракує: або можливостей, або терплячості. Хоча й офіційний Тбілісі, й неофіційний Сухумі постійно заявляють про своє прагнення мирного врегулювання.

Грузія: конфліктний шлях до миру.

Правда, Шеварднадзе вперто просуває свою державу до миру. Окрім Заходу, допомога якого все ж більше носить декларативний характер, найблежчого союзника він угледів у Росії. Таке відчуття зміцнилося після січневого саміту глав країн—учасниць СНД у Москві. Попри всю житейську мудрість і політичний досвід, Шеварднадзе тоді не вдалося переконати співдружність проголосити врегулювання грузино-абхазького конфлікту головною проблемою сьогодення. Бо надто багато у кожної з країн нагромадилося власних проблем. Незмінна залишається позиція Росії — головного союзника. Окрім решти умов такого «взаєморозуміння» — й російсько-чеченський конфлікт, ще складніший і кривавіший... А підтвердження теплоти союзницьких почуттів — тривале перебування у зоні грузино-абхазького конфлікту російських миротворців.

«Без вирішальної ролі Росії неможлива й немислима розмова та діалог про будівництво мирного Кавказу», — заявив напередодні чергового візиту до Москви, який відбувся 18—19 березня, Шеварднадзе в інтерв'ю національному радіо. Він висловив упевненість, що у ході його переговорів із Борисом Єльциним «багато з'ясується».

Що саме з'ясували два президенти — не для сторонніх вух. Проте, на думку скептиків, спільна російсько-грузинська декларація про врегулювання ситуації в Абхазії — все одно лише декларація. Якщо пожежа глобальна, то здолати її локальними заходами не вдасться. Це добре розуміють як у Тбілісі, так і в Москві. Тому нещодавно спільну домовленість «Про мир, стабільність і співробітництво у Кавказькому регіоні» уклали президенти Грузії та Азербайджану. А тепер Шеварднадзе має намір обговорити ці самі питання під час запланованого на першу декаду квітня візиту до Туреччини.

А поки на вищому рівні йдеться про шляхи мирного врегулювання, більшість громадян на території Абхазії усе ще почуваються чужими серед своїх. За повідомленнями інформаційних агентств, в Абхазії залишається складна криміногенна ситуація. Почастішали випадки захоплення заручників з метою отримання викупу. Триває переслідування грузинських сімей.

... Зрозуміло, що мир на Кавказі розпочнеться із врегулювання грузино-абхазького конфлікту. Питання — хто й коли зуміє дібрати «ключ»?

Людмила ФІСЮН.
Фото САКІНФОРМ — ІТАР-ТАРС.

Хроніка. Події. Факти

● Будапешт

Пройдено межу, за якою ринок

Виконавши протягом останніх п'яти років вимоги, що їх висунула Організація економічного співробітництва і розвитку, Угорщина друга з колишніх соціалістичних країн (після Чехії) стала 27-м членом об'єднання, куди входять найрозвиненіші країни. Як наголосив міністр промисловості і торгівлі Угорщини Імре Дунаї, який підписав у Парижі спільно з генеральним секретарем ОЕСР Клодом Пає відповідний документ, вступом до цієї спільноти Угорщина переступила відповідну межу і вже можна сказати, що вона стала країною ринкової економіки.

● Кабул

Наступ відбито

Урядові війська Афганістану у понеділок відбили наступ на Кабул загонів ісламського опозиційного руху «Талібан». Атаку на афганську столицю талібанці здійснили з південного напрямку.

● Буенос-Айрес

Трагедія у в'язницях

Трагічно розвиваються події в чотирьох в'язницях аргентинської провінції Буенос-Айрес, де з минулої суботи триває бунт близько 5 тисяч ув'язнених, які тримають близько 25 заручників. За наявними даними, у в'язниці «Сьєрра-Чіка» у містечку Олаварія в'язні вже вбили чотирьох заручників «за відмову підкоритися».

● Делі

Коровам — «політичний притулок»

Керівна рада індуїстської організації «Вішва хінду парішад» офіційно звернулася до Лондона з пропозицією перевезти до Індії «для вільного мешкання» 12 млн. корів, яким загрожує знищення на Британських островах у зв'язку з «яловичною кризою». Рада надіслала послання міністру охорони здоров'я Великобританії, де наголошується на «аморальності» наміру британської влади знищити тисячі тварин, що в них підозрюють «сказ».

● Вашингтон

План дає шанс

Таким, що дає «серйозний шанс на політичне врегулювання», назвав план президента Росії Бориса Єльцина з припинення бойових дій у Чечні офіційний представник держдепартаменту США Глін Девіс. Він зазначив, що ця ініціатива «заслуговує на визнання... як реальна можливість для досягнення миру».

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та інформаційних агентств.

Про кого говорять

Чим вищий злет — тим нижче падіння

У СТАРІЙ істині, що чим вище піднімешся — тим болючіше буде падати, сірячинна правда життя. Днями у цьому довелося переконатися прем'єр-міністру Бангладеш Зії Рахман. Схоже, цій чарівній жінці й талановитому політику таки доведеться піти у відставку...

Прем'єрське крісло Зія Рахман посіла лише п'ять тижнів тому. Коли світ палко сповістив про гучну перемогу Націоналістичної партії Бангладеш на лютневих загальних виборах, що продовжили перебування НПБ біля керма влади. Проте розпочата опозиційними партіями загальнонаціональна кампанія громадянської непокори, безперервні страйки і демонстрації перетворили, здавалося б, нещодавній бездоганний політичний тріумф пані Рахман на цілковиту поразку її уряду сьогодні. А останньою краплиною, що переповнила чашу терезів на користь противників кабінету міністрів, стала відмова державних службовців співробітничати із владою. Вони заявили президенту, що єдине спасіння держави від катастрофи — негайна відставка уряду НПБ, створення тимчасової адміністрації і проведення нових загальних виборів...

«Відкрили» закритий ринок Індії

РОЗПОВІДАЮТЬ, калинівське мило з Вінниччини так сподобалося міністрові торгівлі Індії, що пообіцяє: користуватиметься тільки ним, допоки вистачить.

Звичайно, у цьому прикладі є й частка жарту. А якщо серйозно, то про індійський ринок кажуть: він — безмежний. Адже у держави із 930-мільйонним населенням справді великі потреби в різноманітних товарах та послугах.

Проте, як відомо, це країна контрастів. І хоч стверджують, що 200 млн. індусів живуть багатше за 200 млн. американців, але ж решта — за межею бідності. Звідси — жорсткі заходи щодо захисту вітчизняного ринку. Фактично, захист 100-відсотковий. Й імпортні товари можуть потрапляти лише контрабандним шляхом.

І все ж, на думку українських фахівців, наша держава зробила впевнений крок на індійський ринок. Підстави так стверджувати дала виставка «Україна в Індії», яка відбулася в Делі 12—16 березня.

Інтерес викликала не лише продукція 35 машинобудівних підприємств, а й можливості українських будівельних корпорацій, заводів ВПК, приватних фірм. Приміром, запропоновано взяти участь у спорудженні 32-поверхового офісного будинку в Бомбеї, взуттєвої фабрики і готелю, реконструкції порту та металургійних комбінатів, ремонті фрегатів і модернізації...танків тощо. Звичайно, за умови, якщо виграють тендер.

Яким чином вдасться працювати на «закритому» індійському ринку? Насамперед, завдяки створенню спільних підприємств. Можливо, доведеться поступитися в ціні або піти на взаємовигідний обмін тощо. Але мета виправдовує такі заходи.

А в травні наступного року в Києві відбудеться міжнародна виставка «Індія в Україні».

Людмила НІКОЛАЙЧУК.

Смертна кара та її правове становище

ВИЩА, виняткова, міра покарання — смертна кара. Добро це чи зло? Справедлива відплата чи невиправдана жорстокість з боку нашого хворого суспільства? Мабуть, недоречно порівнювати життя злочинця з життям потерпілих? Які матеріальні та духовні сфери зачіпає ота «соціальна необхідність»?

Ці та інші питання, пов'язані зі злочином та покаранням, перебувають в центрі дискусій прогресивної громадськості.

Так що нині гуманніше: страчувати чи милувати?

Я поки що — за смертну кару.

Той, хто ратує за її скасування, посилаючись на практику інших цивілізованих країн, не знає, що там натомість призначається довічне ув'язнення. Давайте трішки поміркуємо. Скасовуємо смертну кару тоді, коли існує граничний строк позбавлення волі. У нас поки що нікого не засуджують на 150 років тюрми або на два довічні ув'язнення. І виникає ситуація, коли за вбивство однієї людини на побутовому грунті — 15 років і за вбивство кількох осіб сексуальним маніяком — теж 15.

Викликає занепокоєння аргументація, мовляв, не виключені судові помилки. Зрозуміло, страченого до життя не повернути. Але ми мусимо керуватися не лише цим. Логічно відмовитися від складної хірургічної операції, бо вони інколи закінчуються летально, припинити дослідження космосу, посилаючись на можливі помилки конструкторів. У кожній справі трапляються помилки і не зрозуміло, чому лише смертна кара мусить бути винятком.

Відстоюючи скасування вищої міри покарання, забуваємо про жертви, про невиправних злочинців, про громадську думку, яка проти цього. Суспільство вдається до самозахисту, на яке мають право всі його члени.

Але годі про це. Кожний розсудливий громадянин розуміє, що злоякісну пухлину необхідно вирізати, а не пестити. Щоправда, хотів би зразу застерегти. Я за те, щоб страта передбачалася законом лише за позбавлення життя іншої особи за обтяжувальних обставин. Неможливо відмовитися від смертної кари в суспільстві, де чинять вбивства на замовлення, процвітає корупція та професійна злочинність.

Призначення покарання та його виконання має здійснюватися тільки в рамках закону. Щоб в'язень до кінця відчув правовий захист з боку держави.

Так, він убивця, вчинив страшний злочин, за який нема виправдання. Але він залишається громадянином своєї країни навіть в місцях попереднього ув'язнення. Настав час узаконити його правовий статус, захистити від свавілля окремих прислужників.

У правовій державі всі мають жити згідно з законом. Тільки він може забезпечити повною мірою охорону прав і свобод людини.

Проаналізуємо систему соціальних і правових гарантій, що забезпечує правовий статус засуджених до страти.

До постановлення вироку особа, яка вчинила тяжкий злочин, за який передбачено виняткову міру покарання, перебуває під захистом кримінально-процесуального закону. Засуджені до смертної кари однак випадають з правового поля. Подальше їх утримання в місцях попереднього ув'язнення регулюється відомчими інструкціями, які не мають юридичної сили.

Засуджені чекають свого смертного часу. А коли він настане, ніхто не знає. Спочатку кримінальну справу ревізує Верховний Суд України. Якщо касаційна інстанція залишила вирок без зміни, документи з відповідними постановами вищого судового органу та Генеральної прокуратури України надсилаються Президентові, який має найвищі конституційні повноваження щодо заміни смертного вироку. Окремий структурний підрозділ готує матеріали на засідання Комісії при Президенті України у питаннях помилування, яка засідає безсистемно, час від часу. Потім матеріали і подання щодо осіб, засуджених судами до смертної кари, з пропозиціями комісії вносяться на розгляд Президента України.

Від постановлення смертного вироку і до його виконання минає чимало часу. У колишньому Союзі, коли справи про помилування переглядалися в Москві, ці строки розтягувалися на роки. Ні суд, що призначив міру покарання, ні адміністрація місць попереднього ув'язнення, де перебував засуджений, не знали його долі. Вони чекали. Очікував і в'язень, переживаючи нелегкі дні в камері наодинці без права на прогулянку. І жоден з правоохоронних органів не міг вплинути на цей процес, оскільки в чинному законодавстві правове становище такої категорії осіб не урегульоване.

В інструктивних постулатах зазначалося, що вирок до смертної кари, який набрав законної сили, здійснюється після офіційного повідомлення про відхилення скарг, надісланих у порядку нагляду, та клопотання про помилування. А коли надійде таке повідомлення? За рік, а може за два? Про це тільки Бог знає.

Залишається відкритим питання зупинення виконання смертної кари.

Скажімо, як бути, коли засуджений виявив ознаки психічного, фізичного або душевного захворювання? З гуманних переконань засудженого потрібно лікувати. У такому разі суд має зупинити виконання вироку до смертної кари. Але як йому це зробити, коли законодавець наведені моменти в свої акти не заклав. Судова практика не знає випадків зупинення виконання смертної кари. Тоді виникає питання: чи не страчують душевнохворих, котрі не усвідомлюють своїх дій?

Про це відомо лише причетним до виконання покарання.

У кожного із в'язнів, засуджених до страти, є родичі. Яке їхнє правове становище в нашому суспільстві? Скажу відверто — кепське. Їм не повідомляють заздалегідь дату виконання вироку, лише надсилають похоронне повідомлення, до того ж через декілька місяців після страти. А рідні на той час ще вважають в'язня живим.

Родичі не мають права на тіло страченого, якого ховають в могилі без будь-яких ознак й не повідомляють їм місце її знаходження.

Безперечно, ці питання складні і мають певну специфіку. Тож слід визначити все це правовими актами. Хай люди знають, як їм діяти в таких ситуаціях, до кого звертатися.

Настав час підняти завісу таємності навколо цього, зупинити політичну тріскотню щодо смертної кари. Будь-які недомовки, таємниці завдають державі та її громадянам значної матеріальної і моральної шкоди. Невже цього не розуміють окремі політичні діячі, які безвідповідально проголошують якийсь мораторій на застосування смертної кари. Його не існує. Та і навряд чи наш законодавчий орган у складній криміногенній ситуації зважиться на такий крок.

Поки ми галасуємо бути чи ні смертній карі, терористи висаджують в повітря вокзали, пасажирські літаки, підкладають вибухівку в автомобілі, магазини, готелі. Гинуть десятки невинних. Тож справедливо виникає питання: на яке покарання вони заслуговують? Не уявляю собі людину, яка, слухаючи в судовому засіданні або з екрана телевізора розповідь вбивці, з обуренням вигукує «До страти його? Та ви що? Де ж ваша гуманність? Де людяність?»

Безперечно, нам потрібні додаткові гарантії, відповідні умови, за яких слідство та суди не припускалися б помилок... Можливо, мусимо ще раз переглянути список злочинів, за які передбачається смертна кара, звільнити від застосування такого покарання певну категорію осіб, які досягли критичного віку. Законодавець мусить й про це подумати. Але відмовлятися від смертної кари сьогодні ще р[illegible]. Втім, думаю, прийде незабаром час, коли виняткова міра покарання зникне з кримінальних кодексів і для наших нащадків залишиться історією.

Борис СВИРИДОВ,
головний консультант секретаріату Комісії Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи.

Інформація

Результати фінансово-господарської діяльності Укрсоцбанку за 1995 рік

УКРСОЦБАНК

Річний звіт акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк» перевірено аудиторською фірмою «АПІК». Перевірка підтвердила: показники річного балансу і фінансового звіту станом на 31.12.1995 р. цілком відбивають фінансово-господарську діяльність Банку та її фінансові результати відповідно до нормативних вимог організації бухгалтерського обліку в Україні.

● **Укрсоцбанк стабільно перебуває в першій трійці провідних комерційних банків України по величині власного капіталу, обсягам залучених ресурсів, валюти балансу, кредитних вкладень, розгалуженості мережі філій.**

● **Укрсоцбанк обслуговує 113 тисяч клієнтів — юридичних осіб і 108 тисяч — вкладників.**

● **За 1995 рік власні кошти Укрсоцбанку зросли у 3 рази і склали 13 трлн. крб., валюта балансу збільшилась у 2 рази і склала 120,3 трлн. крб., сума прибутку збільшилась у 1,4 рази і склала 14,8 трлн. крб.**

● **Загальний обсяг мобілізованих кредитних ресурсів за 1995 рік зріс в 2,1 раза і досяг 89,4 трлн. крб. Власні кошти банку склали 15,1% усіх мобілізованих ресурсів.**

● **Кредитні вкладення Укрсоцбанку в народне господарство в національній валюті склали на кінець 1995 року 43 трлн. крб., що становить 14,2% кредитних вкладень усіх комерційних банків України.**

● **Укрсоцбанк активно працює на ринку обмежено та вільно конвертованих валют і має:**
— 101 прямий коррахунок в Росії, Білорусі, Молдові, Узбекистані, Литві і Казахстані;
— 26 «Лоро» рахунків країн СНД в українських карбованцях;
— 30 кореспондентських рахунків з 19 банками світу.

● **Укрсоцбанк здійснює міжнародні платежі через систему SWIFT, за допомогою системи Рейтер Ділінг активно працює на міжнародному валютному ринку.**

● **Укрсоцбанк надає ділерські послуги на Українській міжбанківській валютній біржі і міжбанківському валютному ринку.**

Консолідований баланс Укрсоцбанку станом на 1 січня 1996 року

АКТИВ	**млн. крб.**
1. Каса і кор. рахунок в НБУ	
—в національній валюті	12947563
—в іноземній валюті	1772112
2. Кор. рахунки в інших банках	
—в національній валюті	0
—в іноземній валюті	2548043
3. Кредити, надані банком	
а) короткострокові	39414762
б) довгострокові	3553208
в) кредити, надані банкам у валюті	1996733
4. Міжбанківський кредит	3604282
5. Цінні папери, паї, акції, придбані банком	698259
6. Основні засоби та капіталовкладення	5644633
7. Дебітори	4436417
8. Інші активи	43713399
в тому числі:	
—міжфіліальні обороти	21217285
—валютна позиція банку	3035310
—відокремлені кошти за рахунок прибутку	14083615
—витрати майбутніх періодів	64254
—нараховані, але несплачені видатки	0
9. Збиток	0
ВСЬОГО АКТИВ	**120329411**
ПАСИВ	
1. Статутний фонд	930113
2. Резервний фонд	1084125
3. Страховий фонд	2536277
4. Інші фонди банку та кошти, прирівнені до них в т. ч.	8285677
5. Кор. рахунки інших банків	
—в національній валюті	3573
—в іноземній валюті	219
6. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів в національній валюті	47910360
7. Депозити юридичних осіб	2038248
8. Вклади громадян	1072580
9. Кошти клієнтів в іноземній валюті	3241254
10. Міжбанківський кредит	3669244
11. Кредитори	4238506
12. Інші пасиви	30539914
—доходи майбутніх періодів	3253124
—міжфіліальні обороти	21217285
—власна валюта банку	3035310
—доходи, не отримані банком	146361
13. Прибуток	14779321
ВСЬОГО ПАСИВ	**120329411**

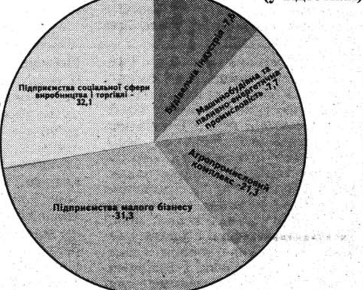
● **Використання системи прискорених переказів WESTERN UNION дозволяє клієнтам банку отримувати грошові кошти із-за кордону вже через 15 хвилин після відправки незалежно від віддаленості відправника.**

● **Укрсоцбанк є постійним учасником аукціонів з продажу облігацій внутрішньої державної позики і надає послуги в їх купівлі та продажу юридичним та фізичним особам.**

● **Щодо географії діяльності Укрсоцбанку в його складі Центральний банк, 25 обласних та 2 міські дирекції, а також 110 відділень, розташованих в усіх обласних центрах та великих населених пунктах України.**

● **Стабільність Укрсоцбанку засвідчує і динаміка зростання його статутного капіталу: якщо на початку діяльності Банку він становив 300 млн. крб., то за час існування банку його збільшено у 3000 разів і на 1 лютого 1996 року він досяг 1 трлн. крб.**

Структура кредитного «портфелю» 1995 року (у відсотках)

Інформація (проспект емісії) про шостий випуск акцій

АКЦІОНЕРНОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ «ЗЕВС»

1. Характеристика емітента

Акціонерний комерційний банк «Зевс» (далі — АКБ «Зевс») — відкрите акціонерне товариство та правонаступник закритого акціонерного товариства АКБ «Зевс», який було внесено до книги реєстрації банків України 29 вересня 1993 року за № 199.

Найвищим органом управління банком є загальні збори акціонерів. Створена рада банку, що здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу.

Керівництво поточною діяльністю здійснює правління банку.

Юридична адреса банку: 252032, м. Київ, вул. Комінтерну, 15.

На момент прийняття рішення про емісію АКБ «Зевс» має повністю сплачений і зареєстрований статутний фонд у розмірі 600 (шістсот) мільярдів карбованців, який сформовано у результаті проведення I, II, III, IV та V емісій відповідно на 0,5; 1,5; 8; 190 та 400 мільярдів карбованців.

Внаслідок емісій було випущено 3 000 000 (три мільйони) простих іменних акцій. Всі емітовані банком акції мають номінал 200 000 (двісті тисяч) карбованців кожна. Їх реалізацію повністю було здійснено за номінальною вартістю. Відповідно до ч[illegible]го законодавства всі емісії пройшли реєстрацію в міністер[illegible]нансів України. Першу емісію було зареєстровано 14 березня 1994 року за № 91/1/94, другу — 02 червня 1994 року за № 219/1/94, третю — 27 березня 1995 року за № 128/1/95, четверту — 04 вересня 1995 року за № 338/1/95, п'яту — 22 березня 1996 року за № 165/1/96.

2. Опис ділової активності емітента

Основа політики АКБ «Зевс» базується на принципах надійності, прибутковості, оперативності та максимальної зручності для клієнтів.

У своїй діяльності банк орієнтується на тісне та взаємовигідне співробітництво з підприємствами і організаціями базових галузей народного господарства України. АКБ «Зевс» здійснює комплексне розрахунково-касове, кредитне і валютне обслуговування своїх клієнтів. Крім традиційних банківських послуг, банк виконує операції з векселями.

Банк має ліцензію Національного банку України № 23 від 17.11.1995 року на здійснення валютних операцій. Завдяки створенню мережі власних кореспондентських рахунків здійснюються розрахунки за експортними та імпортними операціям[illegible] державами СНД та західними країнами.

[illegible]анк має дозвіл Міністерства фінансів України № 723 від 23.08.1995 року на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів, а також дозвіл на виконання функцій депозитарія інвестиційних фондів і інвестиційних компаній (№ 129 від 23.10.95 р.)

В умовах економічної нестабільності АКБ «Зевс» неухильно дотримується економічних нормативів, встановлених Національ[illegible] банком України, що дозволяє йому забезпечувати достат[illegible] рівень ліквідності, здійснювати стійке розрахунково-касове обслуговування.

Баланс акціонерного комерційного банку «Зевс» станом на 01.01.96 року (згідно з чинним законодавством пройшов аудиторську перевірку фірмою «Консультант»)

Статті балансу	млн. крб.
АКТИВИ	
1. Каса і коррахунок в НБУ	
в національній валюті	175 951
в іноземній валюті	3 593
2. Кореспондентські рахунки в інших банках	
в національній валюті	125 000
в іноземній валюті	9 281
3. Кредити, надані банком всього	172 452
в т. ч. короткострокові	172 452
4. Кошти, вкладені в цінні папери	1 158 961
5. Основні засоби банку	53 295
6. Дебітори	108 869
7. Інші активи,	685 674
в тому числі:	
—валютна позиція банку	9 099
—нараховані, але не сплачені прибутки	1 611
—кошти, вивільнені за рахунок прибутку	674 964
8. Збиток	0
Всього активи	**2 493 076**
ПАСИВИ	
1. Статутний фонд	367 366
2. Резервний фонд	34 641
3. Інші фонди банку	235 446
4. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів у національній валюті	245 314
5. Депозити юридичних осіб	351 544
6. Внески громадян	295 523
7. Власні валютні кошти	9 099
8. Кредитори	52 927
9. Інші пасиви	226 252
10. Прибуток	674 964
Всього пасиви	**2 493 076**

3. Дані про VI емісію акцій

З метою підвищення платоспроможності банку, нарощення масштабів його діяльності та підтримання високих темпів розвитку Загальні збори акціонерів (Протокол № 15 від 19 березня 1996 р.) прийняли рішення про збільшення статутного фонду до 1 200 000 000 000 (один трильйон двісті мільярдів) карбованців, шляхом випуску 3 000 000 (три мільйони) простих іменних акцій номінальною вартістю 200 000 (двісті тисяч) карбованців кожна на загальну суму 600 000 000 000 (шістсот мільярдів) карбованців. Оплата акцій здійснюватиметься в карбованцях.

Емісія буде проводитися серією VI-ZS за №№ 0000001 - 3000000.

Термін передплати на акції встановлюється з 15 квітня по 15 липня 1996 року. В разі дострокового розміщення акцій шостої емісії, рада банку може скоротити термін передплати.

Акції банку випускаються у безготівковій формі. Після повної їх сплати і реєстрації випуску в Міністерстві фінансів України власникові акцій видають сертифікат на сумарну вартість і кількість придбаних ним акцій.

Першочергове право на придбання акцій банку шостої емісії за номінальною вартістю мають акціонери АКБ «Зевс», що володіють акціями попередніх випусків. У разі нерозміщення акцій серед акціонерів, їх продаж для інших осіб буде здійснюватися з курсовою надбавкою.

Передплата акцій здійснюється шляхом укладення договору.

Покупець — юридична особа має сплатити не менш як 30% загальної вартості передплачених ним акцій в десятиденний строк, починаючи від дня укладення договору, а решту вартості — не пізніше як через шість місяців після реєстрації статутного фонду.

У разі несплати у визначений строк, акціонер сплачує штраф у розмірі 10 відсотків річних від суми простроченого платежу. При несплаті загальної вартості акцій протягом двох тижнів після встановленого строку платежу, банк має право реалізувати ці акції в порядку, встановленому його статутом.

Покупець — фізична особа повинен сплатити повну вартість передплачених акцій водночас із укладенням договору на їх придбання.

Частка акціонера у статутному фонді обмежена 35%. Статутний фонд банку формується тільки за рахунок власних коштів акціонерів.

Для придбання акцій юридичним особам необхідно подати аудиторські висновки, баланс та звіт про фінансові результати та їх використання на останню звітну дату.

У разі придбання акцій на суму більш як сто неоподатковуваних мінімумів, громадяни подають до установи банку довідку Державної податкової інспекції про джерела коштів, що спрямовуються для внесення плати за акції.

Якщо після закінчення строку передплати не вдалося покрити нею 60%, особам, які передплатили акції, буде повернено внесені ними суми в строк до 30 днів.

Рішення про прийняття фактичного обсягу передплати або про відхилення зайвої передплати приймають загальні збори акціонерів банку. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку, а внесені ними суми буде повернено не пізніше як через 30 днів.

Власники акцій мають право:

—самостійно розпоряджатися акціями відповідно до чинного законодавства з обов'язковою реєстрацією зміни власника в електронному депозітарії банку;

—одержувати дивіденди пропорційно до номінальної вартості акцій залежно від терміну їх обігу;

—брати участь у загальних зборах акціонерів особисто або через представника.

Нарахування дивідендів здійснюється після розподілу прибутку банку, розмір та строки їх виплати визначає рада банку, що має відповідні повноваження.

4. Чинники ризику

Чинниками ризику для діяльності емітента можуть виступати невизначеність та непослідовність економічної політики державних органів та нестабільність банківського законодавства.

5. Передплата на акції проводиться за адресою:

Київ, вул. Комінтерну, 15, АКБ «Зевс» та за місцем розташування філій банку.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 1351-2 про визнання банкрутом малого підприємства «Фантазія», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. 2-ої Гвардійської Армії, 5, р/р № 468969 в Кримському республіканському управлінні Промінвестбанку Сімферополя, МФО 324430.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подаються до Арбітражного суду Автономної Республіки Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 16) в місячний термін.

ООО «Лимарк ЛТД» прекращает свою деятельность. Претензии принимаются по тел. 440-61-26.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 1350-2 про визнання банкрутом приватної фірми «Піраміда», юридична адреса: 333000, Сімферополь, вул. Павленко, 17, кв. 10, р/р № 2468166 в Кримському республіканському управлінні акціонерного банку «Інко» Сімферополя, МФО 324485.

Вимоги кредиторів та заяви санаторів подаються до Арбітражного суду Автономної Республіки Крим (333000, Сімферополь, вул. К. Маркса, 16) в місячний термін.

У номер

● Київ

«Відродження духовних скарбів України»

Під такою назвою відбулася перша акція по виконанню Указу Президента України про заходи щодо відтворення видатних пам'яток історії та культури. Урочисті звуки церковних дзвонів, духовні хорові пісні закликали 29 березня в Колонний зал Національного банку України державних і політичних діячів, представників ділових кіл, релігійних конфесій, культурної громадськості столиці, усіх, хто небайдужий до долі культурних святинь народу, на хвилюючу акцію з Відродження духовних скарбів України, повідомляє Укрінформ.

● Львів

Життя обрало вертикаль

Львівська міська Рада та Асоціація міст України провели конференцію «До ефективного управління містом через дійову вертикаль виконавчої влади». У ній взяли участь голови міськрад обласних центрів і міст обласного підпорядкування. Майже два роки у Львові успішно впроваджується в життя своя структура управління містом. Замість районних Рад, що були ліквідовані, створено райдержадміністрації, які займаються оперативними питаннями роботи з населенням. За народне господарство відповідають департаменти, директори котрих призначаються мером і мають статус державних службовців.

● Кіровоград

На борту корабля — наддніпрянці

Своєрідне питання було порушено на сесії Світловодської міської Ради. Слово надали капітан-лейтенанту, командиру корабля «Світловодськ» Корбачу і заступнику командира старшому лейтенанту Сорочинському. Вони повідомили, що колишньому мінному тральщику Чорноморського флоту водотоннажністю 560 тонн присвоєно ім'я міста над Дніпром. Депутати із ентузіазмом сприйняли це повідомлення, ухвалили, що надалі місто і район надаватимуть шефську допомогу кораблю, а його особовий склад комплектуватиметься з молодих наддніпрянців.

● Дніпропетровськ

Згадали про технічний прогрес

Якщо враховувати становище, в якому перебувають нині науково-дослідні та проектно-конструкторські інститути й організації, то можна однозначно говорити, що ми забули, наскільки важлива їх роль у відродженні конкурентоспроможного вітчизняного виробництва. Отож, не чекаючи розв'язання проблем науково-технічного прогресу в масштабах держави, у Дніпропетровську за них взялися самі. Тут відбулася зустріч вчених, конструкторів, проектантів з керівниками і спеціалістами підприємств та органів виконавчої влади, на якій і напрацьовано програму реанімації фундаментальної і прикладної науки, технічного і технологічного удосконалення металургійної, гірничої, машинобудівної, хімічної та інших галузей — усього економічного потенціалу області.

Проблеми тваринництва

Аби галузь не відкинула... ратиці

В МИКОЛАЇВСЬКІЙ області створено асоціацію «Миколаївм'ясопром», до якої на добровільних засадах увійшли 19 великих спеціалізованих господарств, заходи щодо... комбінат хлібопродуктів, птахокомбінат та акціонерне товариство «ВОЗКО» (Вознесенське шкіряне об'єднання). Очікується, що це дасть змогу матеріально підтримати товаровиробників, не допустити подальшого занепаду м'ясної галузі й, поступово «реанімуючи» її, стабілізувати виробництво одного з основних харчових продуктів.

А те, що загроза розвалу галузі реальна, засвідчують статистичні дані. За останні п'ять років поголів'я великої рогатої худоби скоротилося в області з 704 до 392 тисяч, свиней — з 617 до 255 тисяч. Це спричинило різке скорочення виробництва м'яса — з 160 до 40 тисяч тонн на рік.

Спеціалізовані м'ясовідгодівельні комплекси, на які ще не так давно покладали великі надії (слід зазначити, багато з них таки їх виправдовували), зараз ледь животіють: через брак кормів та поголів'я молодняку заповнюваність приміщень тут це не перевищує 30—40 відсотків. До того ж, грошей у спецгоспах на придбання того поголів'я — нема. Бо, з одного боку, переробники-монополісти диктують свої, вкрай низькі, ціни (за кілограм свинини, скажімо, дають лише 120 тисяч карбованців, що навіть не відшкодовує витрати на її виробництво), з другого, — і те, що вже винні, своєчасно не віддають: заборгованість м'ясокомбінатів селу по області перевищує 550 мільярдів карбованців.

Деякі спецгоспи, правда, худобу навіть за таких умов таки закуповують. Але щоби після відгодівлі відправити не вітчизняним споживачам, а... за кордон. Приміром, радгосп «Степовий» закупив понад 3 тисячі бичків, поставив їх на відгодівлю, аби згодом, довівши до міжнародних стандартів, завантажити на судна та відправити до інших країн. Можна, звичайно, заборонити вивезення худоби за кордон, та цим аж ніяк не виправити становище в галузі, не наповнити внутрішній ринок м'ясопродуктами. Ні, тут потрібні, очевидно, інші заходи. І один з них — створення вже згаданої асоціації. Її засновники зможуть, мабуть, хоча б частково, усунути диспропорцію в цінах на м'ясо та корми, передусім — концентровані. Інвестувати сільських виробників у скрутні для них у фінансовому відношенні періоди, спільно налагодити переробку сировини й реалізацію готової продукції.

Це, однак, не єдиний захід, що їх в області вживають для «реанімації» м'ясної галузі. Аби хоч трохи підтримати господарства, що опинилися у вкрай складному становищі, допомогти їм у збереженні поголів'я до появи зелених кормів, знайдено можливості поставити 20 тисяч тонн концентратів фермам 57 господарств в обмін на фуражне зерно врожаю 1996 року. Це, так би мовити, разовий захід. Є й розраховані на тривалий час, що склали цільову комплексну програму стабілізації тваринницької галузі, здійснення якої почалося. На першому плані тут — удосконалення структури кормового клину, виробництво й накопичення повноцінних кормів, поліпшення якості поголів'я великої рогатої худоби та свиней. А що це вкрай важливо, особливо доводити не треба: зараз у більшості господарств на одержання приростів ваги тварин витрачають у три—чотири рази більше кормових одиниць, ніж належало б.

Є й загальна, всеукраїнська проблема, що тепер у всіх на вустах. Вкрай негативно позначається на тваринницькій галузі, що робить її у багатьох випадках нерентабельною, відсутність паритету цін на сільськогосподарську і промислову продукцію. В межах однієї області цю проблему не розв'язати. Миколаївці, як і всі інші, сподіваються на державу. «Реанімація» тваринництва — то і її невідкладна турбота.

Георгій ВОРОТНЮК.

Голландія районного масштабу

Минулого року середній надій на фуражну корову по Луганській області не дотягнув і до 180 кілограмів. І, може, комусь здасться з ряду неймовірного заява керівника облдержадміністрації Геннадія Фоменка про те, що область скоро годуватиме себе сама, чого ніколи не було. Але обнадійлива перспектива наявна: за останніми офіційними даними, на Луганщині створено найкращу в Україні племінну базу великої рогатої худоби. І у племінних господарствах, таких, наприклад, як асоціація сільськогосподарських кооперативів «Булавинівська» Новопсковського району, середньорічний надій молока на корову доводять до «голландського рівня» — до 5 тисяч кілограмів. Рекордсменки, проте, мають чисто українське коріння: вони належать до волинської чорно-рябої породи.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Спорт

Переконлива перемога на арені цирку

У Львові відбувся міжнародний матч з кікбоксингу між збірними командами України та Італії, які почали підготовку до чемпіонату Європи, що має відбутися восени в Белграді.

Не дивлячись на те, що італійці привезли дещо оновлену команду, матч, який проходив при переповнених трибунах в цирку, виявився дуже цікавим. Досить відзначити, що до перерви рахунок був рівний 1:1. Спочатку львів'янин Д.Кічало (вага 57 кг) виграв поєдинок у чемпіона Італії серед любителів А.Фортіні, а більш досвідчений Л.Ерконе (вага 63 кг) у важкій боротьбі здобув перемогу над іншим львівським спортсменом В.Збарським. Але потім італійці похитнулися. Чемпіон Європи сумчанин В.Тімофеєв (вага 67 кг) нокаутував у четвертому раунді чемпіона Італії Д.Фальконе, а призер чемпіонату світу С.Лапинський (вага 71 кг, Львів) відмінно провів бій проти Д.Дандреа.

Апофеозом турніру, безумовно, став поєдинок важковаговиків (понад 94 кг). Абсолютний чемпіон світу киянин В.Кличко вже в третьому раунді змусив здатися віце-чемпіона Італії А.Стратенегі.

Турнір видався на славу. І в цьому велика заслуга Всеєвразійської федерації кікбоксингу (президент А.Чистов), львівської обласної федерації боксу і кікбоксингу (президент С.Янчишин), численних спонсорів, серед яких можна виділити компанії нафтопроводу «Дружба» та «Львівтрансгаз».

Олександр БОРЦЕВСЬКИЙ.

На фото: В.Кличко.

Заповідники — не гриби після дощу

Відразу кілька нових заповідних зон вирішено створити в Україні. Розпорядженням облдержадміністрації на Вінниччині буде засновано Південно-Подільський заповідник, що займатиме близько 20 тисяч гектарів у Чечельницькому, Бершадському, Тростянецькому та Крижопільському районах. Тут проходить північно-східна межа поширення в Європі дуба скельного, або середземноморського. Лише на території Бритавського лісництва знайдено сім видів рослин, занесених до Червоної книги.

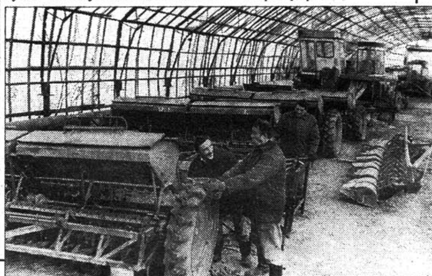
За пропозицією Національної академії наук України та Міністерства охорони навколишнього середовища створено чотири заповідні зони загальною площею 102 гектари у Компаніївському районі на Кіровоградщині, де виявлено немало рідкісних рослин, серед яких і цінні лікарські. Це астрагал, валер'яна, карликові півники, буквиця, гвоздика прибузька та інші. Території охоронятимуться державою.

Укрінформ.

Так тримати!

Умільці не підвели

У радгоспі «Білогородський» Києво- Святошинського району Київської області, як і в багатьох інших господарствах, виникла гостра проблема з нестачею запасних частин. Але місцеві хлібороби не розгубилися і доклали чимало зусиль та раціоналізаторської кмітливості, щоб підготувати посівну та грунтообробну техніку до виходу в поле, повідомляє Укрінформ.

Редакція газети «Голос України» висловлює глибоке співчуття членові редколегії, завідувачеві відділу кореспондентської мережі А.Я. Солонському з приводу смерті його матері **Євдокії Полікарпівни.**

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

● ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
● Рукописів не повертаємо.
● Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

● За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
● Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
● За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 339474.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311062.